

[Vagn Bro.]

bomber — men jeg er tilbøjelig til at tro, at bliver man klar over, at det ikke altid er gratis at affyre sådant fyrværkeri, vil vi fra år til år kunne vinde ind på det. Jeg takker ministeren for, at han vil fremsætte lovforslag; det kan vi så drøfte, når det kommer.

Hanne Budtz: Vi lever vist i en tidsalder, der er særlig støjfyldt. Byerne er fyldt med biltuden, sporvognsklemten og knallertstøj, alt sammen meget generende. Jeg tror, at talrige medborgere bliver ofre for neuroser på grund af den megen larm, der påtvinges dem til daglig. Når nytårs-aften nærmer sig, er der imidlertid mange medborgere, der med ængstelse imødeser den tid, hvor de særlig voldsomme nytårs-løjer indtræffer i form af store kanonslag og lignende. Det gælder både ældre mennesker, der nyrårsaften simpelt hen ikke kan komme ud og besøge deres slægtninge, men må holde sig hjemme, og familier med børn, men det går såmænd ud over mennesker i alle aldre, og selv om folk holder sig indendørs, trænger støjen ind til dem. Jeg tænker også på, at selv om man lader sine hunde og andre dyr blive indendørs, bliver de udsat for angst, og hunde- og andre dyrevenner har i en række år bedt om, at der må blive truffet foranstaltninger imod, at dette sker.

Hvad kan det nytte, at der er mange mennesker, der gerne vil fejre nytårsaften som en fornøjelig aften eller simpelt hen bare vil have lov til at være i fred, hvis nogle få børn eller voksne vil høre kanonslag? Som Kumbel har sagt:

„Hvad kan det nytte, at hundrede mennesker vil sove, når der er én hund, der vil vove.“

Det er på samme måde med kanonslagene. Både den daglige støj, som man er udsat for, og den kraftige nytårsstøj skulle nok kunne mindskes eller undgås. Jeg synes ikke, det er en særlig civiliseret verden, man lever i, når man påtvinges

denne meget kraftige støj. Selv om man er modstander af forbud, som de fleste af os og som jeg i hvert fald principielt er, må man dog sige, at den enkeltes frihed må begrænses af hensynet til naboens frihed til at leve på en civiliseret måde. Den frihed, man har, skal ikke netop udøves som en frihed til at genere sine medmennesker, således som det i så stort omfang sker ved nytårstid.

Derfor vil jeg gerne være med til at finde en udvej til at undgå den særlig kraftige del af nytårsfyrværkeriet. Den nugældende bestemmelse om forbud mod at sælge fyrværkeri i december måned er måske ikke den bedste. Der er på den anden side, som den højtærede minister også var inde på, det spørgsmål, om udstedelse af forbud måske vil fremme hjemmefabrikationen af kanonslag. I sidste instans afhænger det jo, som det også er sagt, af, i hvilket omfang det er muligt at påse, at forbuddet overholdes.

Jeg vil gerne tilføje, at det ville bidrage til en god løsning af hele dette spørgsmål, om den branche, der fremstiller fyrværkeri, ville medvirke, f. eks. ved, som det siges at være tilfældet i de store vesttyske fyrværkerifabrikker, at koncentrere sig om fabrikation af fyrværkeri med lyseffekt i stedet for med knaldeffekt, altså simpelt hen bringe det på mode. Jeg tror, det ville spille en stor rolle, for det er en kendt sag, at menneskene hellere bøjer sig for modepåbud end for lovpåbud.

Jeg vil endelig takke den højtærede justitsminister for, at han vil medvirke til at fremme denne sag.

Helge Larsen: Jeg skal ikke forlænge denne debat meget, men ønsker blot at gøre et par bemærkninger.

Jeg tror, at der i det høje ting er adskillige opfattelser af, hvorledes man skal fejre nytår, og jeg tror, at der i befolkningen er endnu flere vidt forskellige opfattelser deraf, spændende fra ønsker om at fejre nytår i dyb alvor og til ønsker om